

Pauli andra bref till Timoteus.

1 Kapitlet.

Aposteln uppmanar Timoteus att upplifva den Guds nåd, som var i honom, och att icke blygas för Herrens vittnesbörd.

Paulus, genom Guds vilja Jesu Kristi apostel med af-

seende på löftet om det lif, som är i Kristus Jesus,

2 till Timoteus, *mitt* älskade barn. Nåd, barmhärtighet, frid från Gud Fader och Kristus Jesus, vår Herre.

Gal. 1: 3; 1 Tim. 1: 2; 2 Pet. 1: 2.

* Eller: bevarar budet, obefläckad, oklanderlig.

** A. 1.: med eder.

3 Jag tackar Gud, hvilken jag tjänar från *mina* förfäder i ett rent samvete, såsom jag oafåtligen har dig i åtanke i mina böner natt och dag,

Ag. 22: 3; 23: 1; 24: 14, 16; 26: 4; Ef. 1: 16; Fil. 1: 3; 1 Tess. 1: 2; 3: 10.

4 längtande, när jag kommer ihåg dina tårar, att få se dig, på det att jag må uppfyllas med glädje,

Ag. 20: 37.

5 erinrande mig den oskrymtade tro, som finnes hos dig, och som först bodde hos din mormoder Lois och din moder Evnike; och jag är förvissad, att den ock *bor* hos dig.

Ag. 16: 1; 2 Tim. 3: 15.

6 För denna orsaks skull påminner jag dig att upplifva den Guds nådegåfva, som är hos dig genom mina händers påläggning. Ag. 6: 6; 8: 17; 13: 3; 19: 6; 1 Tim. 4: 14; 5: 22.

7 Ty Gud har icke gifvit oss en räddhågans ande, utan en kraftens och kärlekens och tuktighetens *ande*.

2 Mos. 20: 18; Rom. 8: 15.

8 Blygs alltså icke för vår Herres vittnesbörd, icke heller för mig, hans fånge, utan lid med *mig* för evangelium efter Guds kraft, Rom. 1: 16; Fil. 4: 14; Ag. 11: 33; Ef. 3: 1; 4: 1; Fil. 1: 7; Filem. v. 1, 9, 13; 2 Tim. 2: 3.

9 hans, som frälste oss och kallade oss med en helig kallelse, icke efter våra gärningar, utan efter sitt eget uppsåt och den nåd, som har blifvit oss gifven i Kristus Jesus före eviga tider, Rom. 9: 11; Ef. 1: 4;

Tit. 3: 4—6; 1: 2; 1 Pet. 1: 20.

10 men som nu har blifvit uppenbarad genom vår Frälzare Jesu Kristi uppenbarelse, hans, som tillintetgjorde döden och frambar i ljuset lif och oförgänglighet genom evangelium,

Rom. 16: 25; Kol. 1: 26; Es. 25: 8; 1 Kor. 15: 54, f.; Ebr. 2: 14; Ef. 1: 9; 3: 9.

11 för hvilket jag bestämdes till förkunnare och apostel och hedningarnas lärare.

Ag. 9: 15; 13: 2; 22: 21; Ef. 3: 8; Gal. 1: 16; 2: 8, 9; 1 Tim. 2: 7.

12 Fördenskull lider jag ock detta, men blyges likväl icke; ty jag vet, på hvem jag tror, och är förvissad, att han är mäktig att förvara mitt anförtrorda gods till den dagen.

Ef. 3: 1; Ps. 16: 5.

13 Behåll de sunda ords förebild, hvilka du hörde af mig, i den tro och kärlek, som är i Kristus Jesus.

2 Tim. 3: 14.

14 Förvara det goda anförtrorda godset genom den Helige Ande, som bor i oss.

1 Tim. 6: 20.

15 Du *vet*, att alla, som äro i Asien, till hvilka Fygellus och Hermogenes höra, hafva vändt sig ifrån mig.

Ag. 19: 10; 2 Tim. 4: 10, 16.

16 Herren gifve Onesifori hus barmhärtighet; ty han vederkvickte mig ofta och blygdes icke för min boja;

2 Tim. 4: 19.

17 utan då han var i Rom, sökte han mig med all flit och fann mig.

18 Herren gifve honom, att

han måtte finna barmhärtighet hos Herren på den dagen. Och huru många tjänster han gjorde i Efesus, vet du själf bäst.

2 Kapitlet.

Aposteln förmanar Timoteus att vara stark genom nåden och anförtro vittnesbördet åt trogna män.

Så stärk dig nu, mitt barn, genom den nåd, som är i Kristus Jesus.

2 Och hvad du hörde af mig inför många vittnen, det anförtro åt trogna människor, som skola vara dugliga att ock lära andra.

1 Tim. 3: 2, f.; Tit. 1: 5.

3 Lid äfven du, såsom en god Jesu Kristi stridsman.

2 Tim. 1: 8; 4: 5.

4 Ingen, som gör krigstjänst, invecklar sig i näringsbestyr, på det att han må behaga den, som har tagit honom i sin sold.

5 Och äfvenså, om någon inlåter sig i en täflingskamp, så krönes han icke, om han icke har kämpat enligt lagens föreskrift.

1 Kor. 9: 25.

6 Åkermannen, som arbetar, bör först få del af frukterna.

1 Kor. 9: 10.

7 Besinna, hvad jag säger; ty Herren skall gifva dig förstånd i allting.

8 Kom i håg Jesus Kristus, som är uppväckt från de döda, af Davids säd, efter mitt evangelium, 2 Sam. 7: 12; Ps. 132: 11; Es. 11: 1; Mt. 1: 1; Ag. 2: 30; 13: 23; Rom. 1: 3.

9 i hvilket jag lider ända till bojer, såsom en missgär-

ningsman; men Guds ord är icke bundet.

Ef. 3: 1, 13;

4: 1; Fil. 1: 7; Kol. 1: 24.

10 Fördenskull uthärdar jag allt för de utvaldas skull, på det att äfven de må vinna den frälsning, som är i Kristus Jesus, med evig härlighet.

2 Kor. 4: 15.

11 Det är ett trofast ord; ty om vi dogo med *honom*, så skola vi ock lefva med *honom*;

Rom. 6: 5, 8; 8: 17; 2 Kor. 4: 10;

1 Pet. 4: 13.

12 om vi uthärda, så skola vi ock härska med *honom*; om vi förneka honom, så skall ock han förneka oss;

2 Kr. 15: 2; Fil. 3: 10; Mt. 10: 33;

Mk. 8: 38; Lk. 9: 26; 12: 9.

13 om vi äro otrogna, så förblifver han *dock* trogen, ty han kan icke förneka sig själf.

4 Mos. 23: 19; Rom. 3: 3; 9: 6.

14 Påminn om detta, betydande inför Herren, att de icke skola strida om ord, hvilket är till ingen nytta, *utan* till de hörandes undergång.

1 Tim. 6: 4.

15 Beflita dig om att bevisa dig bepröfvad för Gud, *såsom* en arbetare, som icke behöfver blygas, den där rätt delar sanningens ord.

16 Men undvik oandliga, tomma ord; ty de skola gå allt längre i ogudaktighet,

1 Tim. 1: 4; 4: 7; 6: 20; Tit. 1: 14; 3: 9.

17 och deras tal skall fräta omkring sig såsom en kräfta; till hvilka höra Hymeneus och Filetus,

1 Tim. 1: 20.

18 som hafva förräat sig

från sanningen, sägande, att uppståndelsen redan har skett, och förvända någras tro.

1 Tim. 6: 20; 1 Kor. 15: 12.

19 Guds fasta grund består dock och har detta insegel: Herren känner de sina, och: Hvar och en, som nämner Herrens namn, skilje sig från orättfärdighet.

4 Mos. 16: 5, 21, 26; Jh. 10: 14; 13: 18.

20 Men i ett stort hus finnas icke blott kärll af guld och af silfver, utan ock af trä och af ler, och några äro till heder, andra till vanheder. Rom. 9: 21.

21 Om nu någon renar sig från sådana *människor*, blir han ett kärll till heder, helgadt och för husbonden brukbart, beredt till allt godt verk. 2 Tim. 3: 17.

22 Men undfly ungdomens begärelser och far efter rättfärdighet, tro, kärlek, frid med dem, som åkalla Herren af rent hjärta: 1 Tim. 6: 11; 1 Kor. 1: 2.

23 Och bortvisa dåraktiga och opassande spörsmål, vetande, att de föda strider.

1 Tim. 1: 4.

24 Men en Herrens tjänare bör icke strida, utan vara vänlig mot alla, skicklig att undervisa, tålig,

1 Tim. 3: 2; Tit. 1: 9; Ords. 19: 11.

25 med saktmod bestraffande dem, som emotstå; om tilläfventyrs Gud skulle gifva dem sinnesändring till sanningens kunskap,

Gal. 6: 1; Ag. 8: 22.

26 och de skulle besinna sig från djäfvulens snara, fångade af honom till att göra hans vilja.

3 Kapitlet.

Aposteln förutsäger svåra tider och beskriver de människor, som då skola lefva.

Men vet detta, att i de yttersta dagarna skola svåra tider inträffa. 1 Tim. 4: 1; 2 Pet. 2: 1; 3: 3; Jud. v. 18.

2 Ty människorna skola vara egenkära, giriga, stortaliga, högmådiga, hädiska, mot föräldrar ohörsamma, otacksamma, ohe-
liga,

3 kärlekslösa, oförsonliga, smädelystna, oäterhållsamma, förvildade, hatande det goda,

4 förrådiska, öfverdådiga, uppblåsta, älskande vällust mer än Gud,

5 de där äga en form af gudaktighet, men hafva förnekat dess kraft. Och undvik sådana.

Mt. 7: 15; Tit. 1: 16; Rom. 16: 17; 2 Tess. 3: 6; Tit. 3: 10; 2 Jh. v. 10.

6 Ty ibland dessa äro de, som innästla sig i husen och fånga *sådana* usla kvinnor, som äro belastade med synder, drifvas af mångahanda begärelser,

Tit. 1: 11.

7 alltid läras och aldrig kunna komma till sanningens kunskap.

8 Men på samma sätt som Jannes och Jambres motstodo Moses, så motstå ock dessa sanningen, människor, fördärfvade till sinnet, odugliga med afseende på tron.

2 Mos. 7: 11; Rom. 1: 28; 1 Tim. 6: 5; Tit. 1: 16.

9 Men de skola icke vidare hafva framgång; ty deras gale-

skap skall blifva tydlig för alla, såsom ock de förras blef det.

2 Mos. 7: 12; 8: 18, 19.

10 Men du har troget följt min lära, mitt handlingssätt, mitt uppsåt, min tro, min långmodighet, min kärlek, min ut hållighet,

1 Tim. 4: 6.

11 mina förföljelser, mina lidanden, sådana som vederforos mig i Antiokia, i Ikonium, i Lystra, sådana förföljelser, som jag har utstått; och ur alla har Herren befriat mig.

Ag. 13: 50; 14: 1, 2, 5, 19; Ps. 34: 20; 2 Kor. 1: 10.

12 Men äfven alla, som vilja lefva gudligt i Kristus Jesus, skola blifva förföljda.

Mt. 16: 24; Lk. 24: 26; Jh. 17: 14; Ag. 14: 22; 1 Tess. 3: 3.

13 Och onda människor och bedragare skola gå allt längre i det onda, i det att de förvilla och förvillas.

14 Men förblif du vid det, som du lärde dig, och hvarom du blef viss, eftersom du vet, af hvem* du lärde det,

2 Tim. 2: 2.

15 och du från din späda barndom har känt de heliga skrifterna, som kunna göra dig vis till frälsning genom tron på Kristus Jesus.

16 All af Gud ingifven skrift är ock nyttig** till undervisning, till bestraffning, till upp rättelse, till tuktan i rättfärdighet, Rom. 15: 4; 2 Pet. 1: 19—21.

17 på det att Guds människa

må blifva fullkomlig, till allt godt verk fullkomnad.

4 Kapitlet.

Aposteln förmanar Timoteus att flitigt och troget predika, samt talar om sin hädanfärd.

Så betygar jag nu inför Gud och Herren Jesus Kristus, som skall döma lefvande och döda, och vid hans uppenbarelse och hans rike: Gal. 1: 20; Fil. 1: 8; 1 Tim. 5: 21; 6: 13.

2 Predika ordet, håll på i tid och i otid, öfverbevisa, bestraffa, förmana med all långmodighet och undervisning.

2 Tim. 2: 25.

3 Ty det skall komma en tid, då de icke skola fördraga den sunna läran, utan efter sina egna begärelser samla sig lärare, emedan det kliar dem i öronen;

4 och de skola vända öronen bort från sanningen och vända sig till sagorna.

1 Tim. 1: 4; 4: 7.

5 Men var du nykter i allt, lid, gör en evangelii förkunnarens verk, fullgör din tjänst.

2 Tim. 1: 3; 2: 3; Ef. 4: 11.

6 Ty jag offras redan, och tiden för mitt uppbrott är inne.

Fil. 2: 17; 2 Pet. 1: 14; Fil. 1: 23.

7 Jag har kämpat den goda täflingskampen, jag har fulländat loppet, jag har bevarat tron.

1 Kor. 9: 24, f.; Fil. 3: 14; 1 Tim. 6: 12; Ebr. 12: 1.

8 Härefter är mig förvarad rättfärdighetens krona, som

* A. 1.: af hvilka.

** Eller: All skrift är af Gud ingifven och nyttig . . .

Herren, den rättfärdige domaren, skall gifva mig på den dagen; men icke allenast åt mig, utan ock åt alla, som hafva älskat hans uppenbarelse.

1 Kor. 9: 25; 1 Pet. 5: 4; Jak. 1: 12.

9 Bessita dig om att snart komma till mig.

10 Ty Demas har öfvergifvit mig, emedan han har fattat kärlek till denna världen*; och han har begifvit sig till Tesalonika, Kreskens till Galatien, Titus till Dalmatien.

Kol. 4: 14.

11 Lukas allena är hos mig. Tag Markus och för honom med dig; ty han är mig till nytta med *sin* tjänst.

12 Men Tykikus har jag sändt till Efesus.

Ef. 6: 21; Kol. 4: 7; Tit. 3: 12.

13 För med dig, när du kommer, manteln, som jag lämnade kvar i Troas hos Karpus, och böckerna, i synnerhet pergamenterna.

14 Alexander, smeden, har bevisat mig mycket ondt; Herren skall vedergälla honom efter hans gärningar. 1 Tim. 1: 20.

15 Vakta ock du dig för

honom; ty han har häftigt motstått våra ord.

16 Vid mitt första försvar var ingen med mig, utan alla öfvergäfvio mig. Må det icke tillräknas dem.

17 Men Herren bistod mig och gaf mig kraft, på det att predikan skulle genom mig fullföljas, och alla hedningar få höra den; och jag blef räddad ur lejonets gap.

18 Och Herren skall rädda mig från hvarje ond gärning och frälsa mig till sitt himmelska rike. Honom *vare* äran i evigheternas evigheter. Amen.

19 Helsa Priska och Aquilas och Onesifori hus.

Ag. 18: 2; Rom. 16: 3; 1 Kor. 16: 19; 2 Tim. 1: 16.

20 Erästus blef kvar i Korint; men Trofimius lämnade jag sjuk i Miletus. Ag. 19: 22; Rom. 16: 23; Ag. 20: 4, 15; 21: 29.

21 Bessita dig om att komma före vintern. Eubulus och Pudens och Linus och Klaudia och alla bröderna helsa dig.

22 Herren Jesus Kristus *vare* med din ande. Nåden *vare* med eder. Amen. Filem. v. 25.